

Әдәби әсәрдә халык жырлары һәм бәетләр

Жамалиева Л.Ф, ф.ф.к.,

КФУ ИФИ доценты

Күренекле язучы Г.Бәшировның “Туган ягым – яшел бишек” автобиографик повесте халык авыз ижатының әдәби энциклопедиясе булып саналырлык әсәр. Татар халкының XX йөз башында уздырылган йолалары, сөйләнгән әкиятләре, риваять-легендалары әлеге әсәрдә кечкенә Гумәр исеменнән бик матур тасвир ителә.

Повестның кереш өлешендә Г.Бәширов аны ижат иткәндә максатчан рәвештә фольклорга мөрәжәгать итүе хакында яза: “Бу әсәр, нигездә, бер авыл тормышыннан алып язылган. Яңасала зур авыл түгел. Шулай да ул Казан ханлыгы заманыннан бирле үк яшәп килгән бик борынгы авылларның берсе булганлыктан, жирендә-суында, тормыш-көнкүрешендә, риваятьләрендә халкыбыз тарихыннан хәтсез күп кадерле эзләр саклый алган. Ул эзләрдә халкыбызның асыл сыйфатлары чагыла. Алар тапкыр һәм зирәк сүз булып, үзәк өзгеч жыр моңы яки дәртле бию көе булып, гүзәллеккә сокланучы үткен күз нуры яисә игелекле горейф-гадәтләр, тырышлык һәм эшчәнлек рәвешендә әледән-әле балкып чыгалар.

Бу кыйммәтле рухи хәзинәбезнең бер өлешен генә булса да әсәремә теркәп калуым белән мин үземне бәхетле саныйм” .

Г.Бәширов, татар әдәбиятының күренекле язучысы гына түгел, ул халык авыз ижатын жыю, бастырып чыгаруга да үзеннән бик зур өлеш керткән әдип. Узган гасырның 50-60нчы елларында аның тарафыннан һәм күренекле фольклорчы Х.Ярми белән берлектә күпсанлы әкият жыентыклары төзеп бастырыла. “Туксан тугыз мазәк”, “Мең дә бер мазәк” жыентыклары да язучының күпеллек эшчәнлегенә нәтижәсе. Шулар рәвешчә, халык ижатын мөкиббән булган авторның әдәби ижатында да халык традицияләренә еш мөрәжәгать итүе бик урынлы.

“Туган ягым - яшел бишек” әсәреннән фольклорның барлык жанрларының әдәби кулланылышына мисаллар китерергә мөмкин. Без бу

мәкаләдә әлеге әдәби әсәр текстында халык жырлары һәм бәетләренң кулланылышын өйрәнүне максат итеп куйдык. Фольклорчылар тарафыннан татар халык жырларын филологик төркемләү мәсьәләсендә төрле карашлар яшәп килсә дә, соңгы елларда бу юнәлештә эшләүче галимнәр жырларны йола жырлары, уен-бию жырлары, тарихи һәм лирик жырлар дигән төркемнәргә бүлеп өйрәнәргә тәкъдим итәләр [Миңнуллин, 2003 : 44].

Теләсә кайсы әсәрдә, шул исәптән, безнең тикшергән текстларда да халык жырларын табарга мөмкин. Г.Тукай сүзләре белән әйткәндә “халыкның халәте рухиясен билгеләүче” жырлар кеше күңеленә бик яқын. Әсәрдә халык жырларының барлык төрләре дә очрый. Йола жырларына мисалга, Өммикамалның никах туенда башкарылган кода жырларын әйтә алабыз. Бу жырларда туйда кодаларга булган хөрмәтне, олылауны күрергә мөмкин:

Ничекләр генә килдегез, ай, сез безгәй,
Батмыенча гына лай диңгезгәй.
Газиз кодалар бит, ай, сез безгәй.
Нинди сыйлар гына куйыйк соң сезгәй...
Таң иртәләр генәй тышка чыксам,
Йолдызкайлар сөйләшәй ай белән;
Әйтер сүзләребез хәттин ашкан, Бәшир кода,
Әйтербез ләй әли жай белән... [Бәширов, 1990: 243].

Кызганычка каршы, соңгы елларда туй мәжлесләрендә кодаларның кара-каршы жырлашулары, макташулары бөтенләй бетеп бара диярлек. Студентларның фольклор практикасы сораулыкларында бу юнәлештәге сорауларга җавап табучылар бик сирәк. Туйны алып баруны тамадаларга йөкләп, халык табигый рәвештә жырлашып утыруны бөтенләй онытып бара. Киләчәктә әдәби әсәргә йолаларның аерым чорда ни рәвешле башкарылуы турында мәгълүмат алу өчен бердәнбер чыганак итеп карау куркынычы да бар.

Яшьләренң шат-шаян уен-бию жырлары әсәрдә аулак өй күренеше аша бирелә. Бик борынгы жырларның берсе “Хан кызы, ач ишегең...” нәкъ менә

аулак өйдә башкарылган. Кызлар егетләрне бик ялындырып, жырлатып кына өйгә кертәләр:

Егет:

Хан кызы, ач ишегең, мин керием,
Синең йөзең нурлы диләр, мин күрием!

Кыз:

Минем йөзем күреп сиңа нидер файда,
Кичләрдәге тулган айны күрмисеңме?

Күрәбез, жыр монда тулы вариантта түгел. Әлбәттә инде XX йөз башында, бигрәк тә гап-гади татар авылында хан кызлары юк. Егетләр, махсус, кызларны хан кызына тиңләп мактап, шул жырны ишек ачтыру чарасы итеп кулланылар.

Тарихи жырлар көндәлек тормышта еш яңгырамышлар. Әсәр текстында да без аларны күп очраттык дип әйтә алмыйбыз. Бары тик, сугыш башлангач, хәрби хезмәткә алынучылар тарафыннан башкарылган жырлар буларак кына мисалга китерергә мөмкин.

Әдәби әсәрләрдә аеруча киң кулланылуы жырлар лирик жырлар төркеменә карый. Бу жырлар, чыннан да, кешенең рухи халәтен чагылдыру өчен бик уңышлы. Аларда геройның хәсрәте дә, шатлыгы да чагылыш таба. Лирик жырлар, әлеге повестыта сурәтләнгән герой – ятимлек ачысын тоеп үсүче Әхмәт тарафыннан бик еш башкарыла:

Иртә генә торам, кырларга чыгам,
Ак куяннар эзли, - тал тапмый,
Өйләргә дә керәм, тышка чыгам,
Ятим башкайларым ямь тапмый.

Әхмәтнең эшкә барганда я кайтканда, “Бу дөньяларның эчләрендә миннән моңлыраклар бар микән?” дип жан ачысы белән тормыш авырлыгы, ялгызлык хәсрәте, ятимлек ачысы турындагы жырларын тыңлап, авыл халкы елый.

Лирик жырларның башка тематик төркемчәләренә дә мисаллар бик күп. Батрак егет Әхәтнең сөйгән яры Өммикамалны башка егеткә кияүгә биргәч, ул “кимсетәләр мал юкка” дип жырлый.

Жырларга бик якын торучы лиро-эпик жанрга караган бәетләр дә әсәр тукумасына аерым вакыйгаларга бәйле рәвештә бик уңышлы кертелгән. Дини каршылыктар турында бер фажигале мэхәббәт тарихы бар. Татар егете Гайнулла белән күрше авылдан керәшен кызы Анный мэхәббәте бик үкенечле тәмамлана. Алар аерылырга теләмәгәч, Себергә озатылалар. [Бәширов, 1990: 221]. Монда бәет тексти юк, әмма бу бәет сюжеты икәнлеген чамаларга мөмкин. Язучы Гайнулла белән Анныйның сабуллашу жырын бирә:

Нарат башкайлары киртләч-киртләч,
Асыл кошлар кунар ояга;
Безне жибәрдек дип масаймагыз,
Бездән усалраклар туар дөнъяга. [Бәширов, 1990: 221]. Жыр

буларак тәкъдим ителсә дә, бу бәет текстлары белән бик аваздаш.

Бәет буларак язылмаса да, бәет сюжеты Мазлуманың жизнәсе тарафыннан коллыкка сатылуы турында сөйләгәндә дә күренә. Әмма Мазлума, бер шәфкәтле хатын ярдәмендә бу коллыктан котылу бәхетенә ирешә, соңыннан үз башыннан кичергәннәрне дусларына сөйләгәндә әлегә жырны башкара:

Персиян мылтык корадыр ак куяннар атарга,
И әткәем, оят кирәк газиз кызыңны сатарга.
Хайван саткан барышниктай күп кыз жыйган башыгыз,
Кемгә генә төшәр икән безләрнең күз яшебез? [Бәширов, 1990: 287].

Хикәяләүче сүзләреннән, Гүмәрләр гаиләсендә кичләрен жыелып китап уку традициясе булуы аңлашыла. “Андый кичләренә мәдрәсәдә булсын, аерым өйләрдә булсын, Сак-Сок бәетеннән дә күп укылган китап булдымы икән? Аны тыңларга күрше хатыннары да, яшь-жилбәзәк тә керә торган иде.

Мәдрәсәләрдә китап киштәсе,
Сак белән Сокның бәетен ишетәсе...-

дип башлап жибәрүеңә, өйдә чебен очканны ишетерлек тынлык урнаша. Балаларын сагынып көне-төне күз яше түгүче бичара ана белән ата, биек тауның ике ягында берсе Сак дип, икенчесе Сок дип моңаючы кошлар сурәтенә кергән ике бәхетсез бала күз алдына килә. [Бәширов, 1990: 299].

Повестьта сурәтләнган сәяси вакыйгаларның , 1914 елгы сугышның да шәхси фажиғаләр турындагы бәетләр күпләп тууга сәбәп булуы аңлашыла. Авыл белән фронт арасында аралашу хатлар аша бара. Нәбиулладан килгән хатта солдат бәете язылган:

Күрмидер синең күзең,
Капый мылтык төтене;
Туп ярылгач яннарыңда
Калмый кеше бөтене.
Кайсысының кулы юк,
Кайсы ята аяксыз;
Монда кеше меңләп кырыла,
Үлем безгә аяусыз. [Бәширов, 1990: 348].

Биредә шәхси фажиғаләр, мифологик эчтәлектәге “Сак-Сок” бәете турында сүз булды. Әсәрдә бүгенге көндә бик сирәк очрый торган сатирик бәеткә дә мисал бар:

Әхмәтжанның атлары;
Улак төбен кимерә;
Әхмәтжанның кызлары
Хур булдык дип тилмерә
Чәң-чәң өргән Сарбаенны
Типкәләмә, Әхмәтжан;
Без чыгарган бәет түгел,
Үпкәләмә, Әхмәтжан.

Әлеге мисал халыкның авылда булган бер генә вакыйгага карата да битараф булмавы турында сөйли. Еш кына кемгәдер әйтеләсе сүзләр дә турыдан-туры түгел, фольклор әсәрләре аша әйтелә. Бу халыкның жырга-сүзгә сәләте, дөнъяны шигъри күзаллавы турында сөйли.

Әсәр текстында фольклор берәмлекләрен куллану белән бергә авторның халык ижатының яшәү шартларына да игътибар итүе жбик кызыклы. Дөрөс бу махсус рзвештә эшләнми, сүз барышында бик табигый яңгырый. Әйттик, сабан туен сурәтләнган бүлектә Гумәрнең әнисе Зифа белән күрше Гыйльми түтәй сөйләшкәндә Зифа баянчыны танымавын әйтә. Гыйльми түтәй: “Кем булсын, Әзәк илләре ич! Минем якташлар. Яңа көй чыгарганнар дагын шуны биеп күрсәтәләр. Әнә Кәчеләр белән Айбаннар дагын жырлап-уйнап әйләнделәр ич, үнәрләрен күрсәтеп. Кайсы авылныкы

шәбрәк чыга, шунысын отып та калалар... Шуннан бөтен илгә тарала”. [Бәширов, 1990: 68] дип жавап бирә. Бер уйлаганда, бу ике авыл хатынының сөйләшүе кебек кенә тоелса да, шушы әңгәмәдә, халык ижатының туу һәм таралу мөмкинлекләре, халыкның югары зәвыклы тәнкыйтьче булуы һәм үз күңеленә ошаганын гына отып алулары турында бик әһәмиятле фикер әйтелә.

Нәтижә ясап әйткәндә, әдәби әсәр текстында халык авыз ижаты үрнәкләре, аеруча жырлар һәм бәетләр шактый еш кулланыла. Аларның вазифасы күптөрле. Алар геройларның хис-кичерешләрен тулырак чагылдыру сөйләмне матурлау, эмоциональлекне арттыру өчен хезмәт итәләр. Кайбер очрақларда аерым вакыйгалар жыр яки бәет сюжетына нигезләнеп тасвирлана. Әдәби әсәрдән жыр текстларын укып, без шул чорда кайсы төркемгә кергән жырларның популяр булганлыгын да күрә алабыз. Еллар үткән саен, халык жырлары онытыла бара, аларның гамәли әһәмиәте кими. Һәм киләчәктә әдәби әсәр тексты кайчандыр гамәлдә булган жырларны саклап калуда бердәнбер чыганак булып калырга да мөмкин.

Әдәбият:

1. Бәширов Г. Туган ягым – яшел бишек // Г. Бәширов. И язмыш, язмыш: Повестьлар. – Казан: Татар. кит. нәшр., 1990. – 477 б.
2. Миңнуллин К. Һәр чорның үз жыры // К. Миңнуллин. – Казан: Мәгариф, 2003. – 400 б.

Заявка на участие в конференции

ФИО (полностью) Замалиева Луиза Фирдусовна

Полное наименование организации на русском и английском языках

Должность, ученая степень, ученое звание кандидат филологических наук, доцент

Название доклада на русском и английском языках Аннотация доклада на русском и английском языках (не более 10 строк)

Название: Песни и байты в литературном произведении

Аннотация: Статья посвящается изучению роли народных песен и байтов в тексте литературного произведения. На материале повести Г.Баширова «Родная земля – моя колыбель» исследователь выявляет, что в тексте можно использовать все виды народных песен: обрядовых, исторических, плясовых, и лирических, и все они имеют свои функции. Результаты исследования дают возможность увидеть, какой вид народных песен был популярен среди населения в определенное историческое время.

Zamalieva Luiza Firdusovna

Title: Songs and baits in a literary work

Summary: This article is devoted to the role of folk songs and baits in the text of a literary work. On the material of the story "Native land - my cradle" by G. Bashirov the researcher reveals that in the text it can be used all kinds of folk songs: ritual, history, dance, and lyrical, and they all have their functions. The results of the research provide an opportunity to see what kind of folk song was popular among the people in a certain historical period.

Адрес (с указанием почтового индекса) 420056, Казань, ул. Алданская, 17

Телефон, факс (с указанием кода страны, города) 89872-61-04-54

E-mail zamalluiza@mail.ru

Форма участия в конференции (выступление с докладом / выступление с докладом и публикация / только публикация статьи) выступление с докладом и публикация

Дополнительная информация

Дата _____

Подпись _____